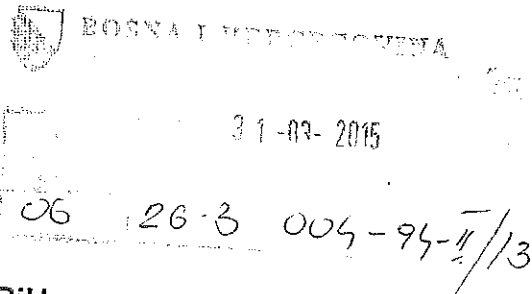

Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine

Broj: S1 3 U 013388 14 Uvp
Sarajevo, 31.03.2015. godine

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BiH
Ulica Radićeva broj 8
SARAJEVO

VEZA VAŠ BROJ: 06-26-3-004-91-II/13

U prilogu dopisa dostavljamo vam presudu ovog Suda, broj: S1 3 U 013388 14 Uvp od 30.03.2015. godine uz vaš upravni spis (tri registratora).

Cedra F. Radić
SUDSKI SUDIJA
Zvezdana Antonović

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 013388 14 Uvp
Sarajevo, 30.03.2015. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću Apelacionog odijeljenja, sastavljenom od sudija dr Branka Moraita kao predsjednika vijeća, Zvezdane Antonović i Srete Crnjaka kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja AMUS-Asocijacija kompozitora muzičkih stvaralaca BiH, sa sjedištem u Sarajevu, Ul. Kulina Bana 22/II, koju zastupaju punomoćnici Milanović-Lalić Mirna, Sjerčić Nihad i Bičakčić Feđa, advokati iz Sarajeva, Ul. Trg djece Sarajeva brpoj 1/V, protiv rješenja broj: 06-26-3-004-41-II/13 od 11.06.2013. godine tuženog Konkurencijsko vijeće BiH Sarajevo, Radićeva broj 8, odlučujući o zahtjevu tužitelja za preispitivanje sudske odluke-presude vijeća za upravne sporove broj: S1 3 U 013388 13 U od 06.03.2014. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 30.03.2015. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove broj: S1 3 U 013388 13 U od 06.03.2014. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv rješenja Konkurencijskog vijeća BiH broj: 06-26-3-004-41-II/13 od 11.07.2013. godine kojim je utvrđeno: I.)-da je Asocijacija kopozitora-muzičkih stvaralaca odredbom člana 8., 10. i 11. Kolektivnog ugovora u vezi korištenja muzičkih dijela emitovanjem od dana 01.10.2012. godine, kao i odredbama člana 1. Aneksa Kolektivnog ugovora u vezi korištenja muzičkih djela emitovanjem, od dana 05.03.2013. godine, zloupotrijebila dominantan položaj zaključivanjem zabranjenog sporazuma kojim je nametnula kupovne i prodajne cijene ili druge trgovinske uslove kojima se ograničava konkurencija iz odredbi člana 10. stav 2. tačka a) Zakona o konkurenciji, primjenila različite uslove za istu ili sličnu vrstu poslova a ostalim stranama čime ih dovodi u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj iz odredbi člana 10. stav 2. tačka c) Zakona o konkurenciji i uslovlila da druga stranka prihvati dodatne obaveze koje po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma, iz odredbi člana 10. stav 2. tačka d) Zakona o konkurenciji, II)-da je Asocijacija kompozitora-muzičkih stvaralaca odredbom člana 6., 8. i 9. Ugovora o neisključivom ustupanju prava korištenja muzičkih djela sa repertoara AMUSA, zaključenih (na osnovu odredbi Kolektivnog ugovora, a u vezi sa korištenjem

muzičkih djela emitovanjem) s registrovanim elektronskim emiterima, zloupotrijebila dominantni položaj zaključivanjem zabranjenog sporazuma kojim je nametnula kupovne i prodajne cijene ili druge trgovinske uslove kojima se ograničava konkurencija, iz odredbi člana 10. stav (2) tačka a) Zakona o konkurenciji, primjenila različite uslove za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama čime ih dovodi u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj, iz odredbe člana 10. stav (2) tačka c) Zakona o konkurenciji i uslovia da druga stranka prihvati dodatne obaveze koje joj po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma, iz odredbi člana 10. stav (2) tačka d) Zakona o konkurenciji, III)-Zabranjeno je Asocijaciji kompozitora-muzičkih stvaralaca, da svako buduće postupanje iz tačke I. i tačke II. dispozitiva rješenja, kao i svako drugo postupanje na relevantnom tržištu kojim bi registrovane elektronske emitere koji nisu članovi Asocijacije privatnih i tv stanica Bosne i Hercegovine, Fra Anđela Zvizdovića 1, 71000 Sarajevo, Asocijacije elektronskih medija u BiH, Jošanica 55, 71320 Vogošća i Udruženje lokalnih radio stanica Republike Srpske, S. Nemanje 13, 71123 Istočno Sarajevo, dovelo u nepovoljniji položaj na relevantnom tržištu pružanja usluga regulisanja autorskih prava autora muzičkih djela emitovanjem u BiH, IV)-Naloženo Asocijaciji kompozitora-muzičkih stvaralaca, da odmah, a najkasnije u vremenskom roku od 30 dana, od prijema Rješenja, uskladi odredbe člana 8., člana 10. i člana 11. Kolektivnog ugovora u vezi korištenja muzičkih djela emitovanjem za 2013. godinu, na način da osigura svim registrovanim korisnicima-elektronskim emiterima (radio, tv i tv emiterima) identične uslove na relevantnom tržištu pružanja usluga regulisanja autorskih prava autora muzičkih djela emitovanjem u BiH, bez obzira da li su elektronski emiteri članovi Asocijacije privatnih i tv stanica Bosne i Hercegovine, Asocijacije elektronskih medija u BiH i Udruženja lokalnih radio stanica Republike Srpske, ili djeluju izvan udruženja/asocijacija, te dostavi dokaze o izvršenoj obavezi Konkurencijskom vijeću, V)-Naloženo Asocijaciji kompozitora-muzičkih stvaralaca, da u vremenskom roku od 60 dana, od dana prijema rješenja, uskladi sve Ugovore o neisključivom ustupanju prava korištenja muzičkih djela sa repertoara AMUS-a zaključene s elektronskim emiterima za 2013. godinu, u skladu sa izmjenama odredbi člana 8., člana 10. i člana 11. Kolektivnog ugovora u vezi korištenja muzičkih djela emitovanjem, te dostaviti dokaze o izvršenoj obavezi Konkurencijskom vijeću, VI)-Izrečena novčana kazna Asocijaciji kompozitora-muzičkih stvaralaca, u visini od 5.500,00 KM, radi zloupotrebe dominantnog položaja iz odredbi člana 10. stav (2) tačke a), c) i d) Zakona o konkurenciji, utvrđene u tački I. i tački II. dispozitiva ovog rješenja, koji je dužna platiti u roku od 8 dana od dana prijema Rješenja, VII)-Izrečena novčana kazna Mladenu Kaporu, predsjedniku Udruženja lokalnih radio stanica RS, u visini od 1.500,00 KM, jer nije postupio po zahtjevu Konkurencijskog vijeća i dostavio traženu dokumentaciju u okviru datog roka, u smislu odredbi člana 33. i člana 35. Zakona o konkurenciji, koju je dužan platiti u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja, VIII)-Odbijen je kao neosnovan zahtjev za pokretanje postupka Udruženja "Sine Qua Non" za kolektivno ostvarivanje i zaštitu autorskih i srodnih prava, Branilaca Sarajeva 21, 71000 Sarajevo, protiv Asocijacije kompozitora-muzičkih stvaralaca, radi utvrđivanja zloupotrebe dominantnog položaja u dijelu koji se odnosi na odredbu člana 10. stav (1) tačka b) Zakona o konkurenciji, IX)-Odbijen je kao neosnovan zahtjev za pokretanje postupka Udruženja "Sine Qua Non" za kolektivno ostvarivanje i zaštitu autorskih i srodnih prava, Branilaca Sarajeva 21, 71000 Sarajevo, protiv Asocijacije kompozitora-muzičkih stvaralaca radi

utvrđivanja zabranjenog sporazuma u dijelu koji se odnosi na odredbe člana 4. stav (1) tačke a), d) i e) Zakona o konkurenciji, budući da je u tački I. i tački II. dispozitiva Rješenja utvrđena zloupotreba dominantnog položaja u odredbama zaključenog zabranjenog sporazuma, X)-Obavezana je Asocijacija kompozitora-muzičkih stvaralaca da isplati novčani iznos od 2.293,20 KM Udruženju "Sine Qua Non" za kolektivno ostvarivanje i zaštitu autorskih prava za naknadu troškova postupka u roku od 8 dana od dana prijema rješenja.

Protiv navedene presude tužitelj je blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke zbog povrede odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima BiH, povrede Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava BiH i Zakona o autorskom i srodnim pravima BiH. Ističe da je upravno vijeće propustilo da cijeni navode tužitelja kojima ukazuje da je tuženi prekoračio svoja ovlaštenja, odnosno da je odlučio u pravnoj stvari u kojoj nije nadležan. Naime, shodno odredbi člana 32. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava za odlučivanje u konkretnoj pravnoj stvari je nadležno Vijeće za autorsko pravo, a ne Konkurencijsko vijeće. Povreda odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima BiH se ogleda u činjenici da sud nije cijenio navode i dokaze tužitelja, već isključivo argumente tužene, čime je ujedno povrijeđen i Zakon o autorskim i srodnim pravima, kao i Zakon o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Predlaže da Apelaciono odjeljenje Suda BiH zahtjev usvoji, pobijanu odluku preinači na način da tužbeni zahtjev usvoji, odnosno da zahtjev usvoji, pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev za preispitivanje sudske odluke tuženi navodi da su prigovori tužitelja paušalni i neutemeljeni, te predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

U odgovoru na zahtjev za preispitivanje sudske odluke zainteresovano lice Udruženje "Sine Qua Non" ističe da su navodi tužitelja neosnovani i kontradiktorni. Predlaže da se zbog pogrešnog označavanja rješenja koje se pobija u ovom upravnom postupku od strane tužitelja, zahtjev odbaci kao neuredan shodno odredbi člana 24. Zakona o upravnim sporovima na koju upućuje odredba člana 51. istog zakona, odnosno da se isti odbije kao neosnovan u skladu sa odredbom člana 54. navedenog zakona.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Pobijana presuda je donesena nakon potpuno i tačno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava, pa prigovori o postojanju povreda Zakona o upravnim sporovima, kao i Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, te Zakona o autorskom i srodnim pravima izneseni u zahtjevu za preispitivanje sudske odluke nemaju osnova i ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

Iz stanja spisa proizlazi da je postupak kod Konkurencijskog vijeća BiH pokrenut na zahtjev Udruženja „Sine Qua Non“ za kolektivno ostvarivanje i zaštitu autorskih i srodnih prava, a radi utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz odredbi člana

4. stav 1. tačke a), d) i e) i zloupotrebe dominantnog položaja iz odredbi člana 10. stav 2. tačke a), b), c) i d) Zakona o konkurenciji. Apelaciono upravno vijeće nalazi da je pobijano rješenje tuženog organa pravilno i zakonito, kako to pravilno zaključuje i vijeće za upravne sporove ovog suda. Tužitelj u navodima zahtjeva za preispitivanje sudske odluke u cjelosti ponavlja navode tužbe o kojima je vijeće za upravne sporove dalo obrazloženje u pobijanoj presudi, koje u cjelosti prihvata i apelaciono vijeće.

Nema osnova prigovor tužitelja da vijeće za upravne sporove nije u cjelosti cijenilo sve navode tužbe, kao i da je pogrešno primjenjen Zakon o konkurenciji i da nisu uzete u obzir odredbe Zakona o autorskom i srodnim pravima i Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava BiH. Naime, neosnovano se osporava nadležnost Konkurencijskog vijeća u predmetnoj stvari iz razloga što se Zakonom o konkurenciji BiH kao sistemskom zakonu uređuju pravila, mjere i postupci zaštite tržišne konkurencije, nadležnost i način rada Konkurencijskog vijeća. Navedeni zakon se prema odredbi člana 2. primjenjuje na sva pravna lica koja posredno ili neposredno učestvuju u prometu roba ili usluga i koja svojim djelovanjem sprečavaju, ograničavaju ili narušavaju tržišnu konkurenciju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine ili značajnijem dijelu tržišta i to na privredna društva, preduzeća, i preduzetnike, bez obzira na oblik vlasništava; organe državne uprave i lokalne samouprave kada posredno ili neposredno učestvuju ili utječu na tržište; ostala fizička i pravna lica koja neposredno, stalno ili jednokratno učestvuju na tržištu bez obzira na pravni status, na oblik vlasništva i slično, a stavom 2. člana 2. navedeni zakon se primjenjuje i na privredne subjekte koji imaju kontrolu nad drugim privrednim subjektima.

Cijeneći odredbu člana 10. Zakona o konkurenciji BiH koja propisuje da je zabranjena svaka zloupotreba dominantnog položaja jednog ili više privrednih subjekata na relevantnom tržištu, pravilno vijeće za upravne sporove zaključuje da je u konkretnom slučaju postupanje tužitelja imalo za posljedicu zloupotrebu vladajućeg položaja odnosno njegovim aktivnostima se sprečavaju, ograničavaju i narušavaju tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a sva ta pitanja su u nadležnosti Konkurencijskog vijeća BiH. To proizlazi iz odredbe člana 21. Zakona o konkurenciji prema kojoj je Konkurencijsko vijeće samostalno tijelo koje osigurava dosljednu primjenu Zakona o konkurenciji na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i isto ima isključivu nadležnost da odlučuje o postojanju zabranjenog konkurentskog djelovanja na tržištu. Nadležnost Vijeća za autorska prava utvrđena je članom 32. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji propisuje da je Vijeće za autorska prava stručno, neovisno i nepristrasno tijelo koje je na području ostvarivanja autorskog prava ovlašteno da: a) određuje primjenu tarife za upotrebu autorskog djela, b) odlučuje o drugim spornim pitanjima u vezi sa sklapanjem kolektivnih ugovora i c) provjerava da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa zakonom kojim se uređuje autorsko pravo i srodna prava. Tužitelj zahtjevom ukazuje da se sporovi iz nadležnosti Vijeća za autorska prava ne mogu iznositi pred Konkurencijsko vijeće BiH, koja činjenica nije niti sporna. Međutim odredba člana 32. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava kada propisuje nadležnost Vijeća za autorska prava niti u jednoj od nadležnosti Vijeća ne propisuje da isto može utvrđivati postojanje zabranjenog konkurencijskog djelovanja na mjerodavnom tržištu

autorskih prava kao npr. utvrđivanje zabranjenog sporazuma i zloupotreba vladajućeg položaja, odnosno utvrđivanje diskriminacije prema privrednim subjektima na mjerodavnom tržištu, kao i preduzimanje mjera s ciljem osiguravanja ravnopravnog tretmana prema svim privrednim subjektima koji djeluju na mjerodavnom tržištu. Ukoliko i postoje određene nadležnosti Vijeća za autorska prava to je ocjena procedure određivanja visina pojedinih tarifa i popusta za koje nije nadležno da odlučuje Konkurencijsko vijeće kako je to pravilno i obrazloženo u tački 18. Rješenja tuženog organa čija se zakonitost pobija tužbom. I po shvatanju apelacionog vijeća, tačna je konstatacija tuženog da Konkurencijsko vijeće nije nadležno za utvrđivanje visine popusta-tarifnih umanjenja (pitanje popusta, kao i da li će se popusti odobravati ili ne), međutim isto je nadležno za utvrđivanje istovjetnih uslova (popusta) za sve elektronske emitere na mjerodavnom tržištu. Ta nadležnost Konkurencijskom vijeću nije oduzeta Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Isključiva nadležnost Konkurencijskog vijeća u predmetnom slučaju jeste da utvrdi postojanje zloupotrebe vladajućeg položaja, odnosno da li je aktivnostima tužitelja na koje ukazuje zainteresovana strana, došlo do sprečavanja, ograničavanja i narušavanja tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a što je u skladu sa Zakonom o konkurenciji BiH.

Nema osnova ni prigovor tužitelja o pogrešnoj primjeni Zakona konkurenciji. Naime, tuženi organ je na pravilan i potpun način utvrdio kršenja člana 10. Zakona o konkurenciji od strane tužitelja, kako je to i navedeno u izreci pobijanog rješenja. Tako je između ostalog utvrđeno da je tužitelj svojim postupanjem neosnovano nametnuo dodatne obaveze velikom broju elektronskih emitera koji nisu članovi navedenih udruga u odredbama Kolektivnog ugovora, Aneksu Kolektivnog ugovora i Pojedinačnim ugovorima s elektronskim emiterima, kao što su naknade za srodna prava-izvođačka i fonogramska prava, način utvrđivanja popusta, utvrđivanje različitih tarifa, utvrđivanje godišnje minimalne naknade i dr., kojima je iste doveo u neravno pravan i nepovoljan konkurencijski položaj, što predstavlja kršenje odredbi Zakona o konkurenciji BiH. Iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj-Asocijacija kopozitora-muzičkih stvaralaca-AMUS- rješenjem od Instituta za intelektualno vlasništvo BiH dobila dozvolu za kolektivno ostvarivanje prava autora muzičkih djela, odnosno autorskih prava. Isti je Kolektivnim ugovorom u vezi sa korištenjem muzičkih djela emitovanjem samoinicijativno proširio svoje nadležnosti sadržane u Rješenju o izdavanju dozvole za kolektivno ostvarivanje prava autora muzičkih djela i to na zaštitu nad izvođačkim i fonografskim pravima-srodnim pravima, te je elektronskim emiterima nametnuo plaćanje dodatne godišnje novčane naknade u formi tarife na srodna prava, tako što je putem jedinstvene tarife odredio zbirno naplaćivanje tarife po osnovu autorskih i srodnih prava, obuhvatajući i izvođačka i fonografska prava, pri čemu na srodna prava nije imao ovlaštenje, a koje su činjenice potvrđene i od samog tužitelja u podnesku od 16.04.2013. godine u kojem navodi: „da su pristupili pregovorima potpuno svjesni činjenice da AMUS ima validnu licencu samo za autorska muzička prava.“ Takvo ponašanje tužitelja predstavlja kršenje odredbi Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, te odredbe člana 188. Zakona o autorskom i srodnim pravima koji propisuje da odredbe navedenog zakona o naknadi za saopštavanje javnosti fonograma iz člana 121. i 128. tog zakona se počinjaju primjenjivati nakon isteka 2013. godine. Također je utvrđeno da je tužitelj zaključio 120 pojedinačnih tipskih ugovora s elektronskim medijima-Ugovor o

neisključivom ustupanju prava korištenja muzičkih djela s repertoara AMUS-a prema kojim se ispunjavaju sve obaveze po osnovu korištenja djela koja su zaštićena autorskim i fonogramskim pravima. Na taj način tužitelj jedinstvenom tarifom zbirno naplaćuje naknade po osnovu svih autorskih prava, odnosno preuzeo je navedenim ugovorom na sebe obavezu da garantuje korisnicima koji potpišu pojedinačne ugovore na osnovu Kolektivnog ugovora da ispunjavanjem obaveza po pojedinačnim ugovorima ispunjavaju i sve obaveze po osnovu korištenja autorskih i srodnih prava. Tuženi organ je izvršio analizu minimalnih godišnjih naknada utvrđenih prema članu 11. stav 2. Kolektivnog ugovora i odredbi člana 9. Pojedinačnih ugovora s elektronskim emiterima (2.400,00 KM za radio i 4.800,00 KM za tv), kao i minimalne godišnje naknade u Aneksu Kolektivnog ugovora (1.800,00 KM za radio, 5.400,00 KM za rtv i 3.600,00 KM za tv) koje je korisnik trebao platiti na godišnjem nivou organizaciji za korištenje autorskih djela i to odredbom člana 10. stav 5. Kolektivnog ugovora i člana 8. Pojedinačnih ugovora s elektronskim emiterima i članom 11. stav 2 (za radio emitere 2.400,00 KM i za tv emitere 4.800,00 KM).

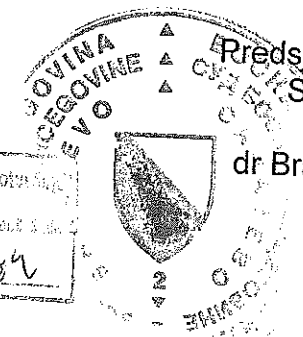
Kako je pravilno utvrđeno da tužitelj ima monopolski položaj na mjerodavnom tržištu, to je primjenom odredaba Kolektivnog ugovora, Aneksa Kolektivnog ugovora i Pojedinačnih sporazuma s elektronskim emiterima koji predstavljaju vertikalne sporazume, pravilan zaključak tuženog organa, koje prihvata i vijeće za upravne sporove, da nije dozvoljeno utvrđivanje minimalne prodajne cijene—minimalne godišnje naknade, jer iste nisu usklađene sa odredbom člana 23. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih prava i srodnih prava koji propisuje da se visina i način obračuna naknada koje pojedini korisnik mora da plati kolektivnoj organizaciji za upotrebu autorskog djela iz njezina repertoara određuje tarifom. Visina naknade mora biti primjerena vrsti i načinu upotrebe autorskog djela, a tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativne udruge korisnika ili ako to nije moguće, ugovorom s pojedinačnim korisnikom odnosno odlukom Vijeća za autorsko pravo. Dakle, cijeneći monopolski položaj tužitelja u svjetlu navedenog zakona kao i Zakona o konkurenciji, proizlazi da se naknada za korištenje autorskih djela može utvrđivati kao tarifni postotak, a ne i istovremeno i iznos minimalne godišnje naknade. Navedena odredba člana 23. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava predstavlja temelj za određivanje osnovice na koju se obračunava Tarifni postotak kao naknada koju elektronski emirer mora platiti kolektivnoj organizaciji za emitiranje autorskog djela iz njenog repertoara. Iz tog razloga nije bilo osnova da tužitelj utvrdi i minimalne godišnje naknade u Kolektivnom ugovoru u različitim iznosima za elektronske emitere, jer nema zakonskog uporišta za takvo postupanje, kao i što nije bilo utvrđenih kriterija za utvrđivanje navedenih iznosa i to isključivo se pozivajući na ugovore koje je sklopio Sine Qua None prije desetak godina. Minimalne godišnje naknade nemaju uporište u navedenom zakonu niti u Zakonu o konkurenciji i podzakonskim aktima koji definišu vertikalne sporazume pa se stoga iste i ne mogu primjenjivati.

Određivanje minimalne godišnje naknade elektronskim emiterima u odredbi člana 10. stav 5. i člana 11. stav 2. Kolektivnog ugovora kao i odredbi člana 8. i 9. Pojedinačnih ugovora sa elektronskim emiterima, tužitelj je zloupotrebio vladajući položaj iz odredbe člana 10. stav 2. tačka a) Zakona o konkurenciji obzirom da takvo djelovanje tužitelja predstavlja izravno nametanje nelojalnih-nepраведnih kupovnih i

prodajnih cijena ili drugih trgovinskih uslova kojima se ograničava tržišna konkurencija. Također je iz stanja spisa utvrđeno da je tužitelj vršio obračunavanje različitih minimalnih godišnjih naknada istim elektronskim emiterima-kao primjer emiterima tv programa za istu mjerodavnu uslugu određivane različite minimalne godišnje naknade. Po shvatanju apelacionog vijeća takvo postupanje predstavlja zloropotrebu vladajućeg položaja iz odredbe člana 10. stav 2. tačka a) Zakona o konkurenciji budući da je tužitelj primjenio različite uslove za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih je doveo u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj. I primjena istovremeno tarifnog postotka i minimalne godišnje naknade u obračunu plaćanja naknada za korištenje muzičkih djela emitiranjem, je diskriminirajuća prema elektronskim emiterima jer isključivu korist od primjene iste ima tužitelj, a štetu trpe mali operatori, pa takvo postupanje također predstavlja zloropotrebu vladajućeg položaja iz odredbe člana 10. stav 2. tačka a) Zakona o konkurenciji jer su nametnute nelojalne kupovne i prodajne cijene ili drugi trgovinski uslovi kojima se ograničava konkurencija.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono upravno vijeće nalazi da je pobijana presuda vijeća za upravne sporove pravilna i zakonita, a zahtjev tužitelja za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo, primjenom člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

Zapisničar
Enisa Imamović

 Predsjednik vijeća
Sudija
dr Branko Morait